

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 245
din 22.09.2010**

Dosar nr.: 189/2010

Petiția nr.: 3572/05.05.2010

Petent: B B

Reclamat: Agenția Județeană pentru Prestări Sociale Covasna

Obiect: Necomunicarea răspunsului către solicitant în limba maternă.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. B B , loc.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Agenția Județeană pentru Prestări Sociale Covasna, loc. Sf. Gheorghe, str. Grigore Bălan, nr. 14, etj. 2, Județul Covasna

II. Obiectul sesizării

2.1. Seziarea așa cum a fost formulată, vizează necomunicarea în termen legal a unui răspuns către petent, din partea Agenției Județene pentru Prestări Sociale Covasna, instituția menționată răspunzând petiției în limba română și nu în limba maghiară(maternă).

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Plangerea, astfel cum este formulată invocă o situație în care, petentul se consideră discriminat pe motivul că, nu a primit în termenul prevăzut de lege un răspuns la adresa sa comunicată reclamatei în limba maghiară. Petentul fiind

locuitor al orașului Sf. Gheorghe și potrivit Legii nr. 215/2006 art. 19 și Legea privind informațiile de interes public nr.544/2001, erau obligate să comunice petentului răspunsul autorității în limba maternă. De menționat că petentul, nu a solicitat prin adresa comunicată Agenției Județene pentru Prestări Sociale Covasna, un răspuns al acesteia tot în limba maternă. Acest răspuns a conținut lămuriri de ordin juridic, pentru domnul B , cu privire la acordarea indemnizației pentru creșterea celui de al doilea copil, răspuns care a fost tradus și comunicat în limba română.

IV. Procedura de citare

4.1. Prin adresa înregistrată cu nr. **4971.21.06.2010**, a fost citat domnul B B în calitate de petent, pentru data stabilită de consiliu la 22.07.2010.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. **4972.21.06.2010**, a fost citată Agenția Județeană pentru Prestări Sociale Covasna, prin reprezentant în calitate de reclamat, pentru data stabilită de consiliu la 22.07.2010.

V. Susținerile părților

Susținerile petenților

-

Susținerile părții reclamate

5.1. Agenția Județeană pentru Prestări Sociale Covasna funcționează ca serviciu public deconcentrat, în baza **H.G nr. 1285/2008**, privind aprobarea statutului propriu de organizare și funcționare. Petiția domnului B B a fost adresată instituției în cauză în limba maghiară în data de 02.04.2010 prin intermediul poștei electronice înregistrată sub nr. 12/4269/06.04.2010, prin care solicită lămurii cu privire la acordarea indemnizației pentru creșterea celui de al doilea copil.

5.2. Prin adresa nr. 5566/04.05.2010, s-a transmis petiționarului răspunsul redactat în limba română prin poșta electronică cu respectarea prevederilor art. 8 alin 1 din OG nr. 27/2002, privind reglementarea activităților de soluționare a petițiilor. Petiția a fost înregistrată privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor și nu ca o solicitare informativă de interes public în baza art. 6 din Legea nr. 544/2001, privind liberul acces la informații de interes public, în consecință considerăm că, au fost respectate prevederile art. 8 alin 2 din O.G nr. 27/2002.

În susținerile reclamatei, este invocată Constituția României, ca lege fundamentală de funcționare și organizare a statului român” *In România, limba oficială este limba română*”, în raport cu aceste aspecte, reclamata consideră că, a procedat corect în momentul în care a comunicat reclamantului răspunsul la petiția formulată în limba română potrivit art. 120 alin 2 din Constituție. Aceasta dispunând că, *“în unitățile administrativ – teritoriale în care cetățenii aparținând*

*unei minorități naționale au o pondere semnificativă se asigură folosirea limbii minorității naționale respective în scris și oral în relațiile cu autoritățile administrației publice locale și cu serviciile publice deconcentrate cu condițiile prevăzute de legea organică". Legea organică în cazul reclamatei este **Legea nr.215 din 23 aprilie 2001, privind administrația publică locală**, iar hotărârile cu caracter normativ se duc la cunoștința petenților și în limba maternă a cetățenilor aparținând minorității respective, iar cele cu caracter individual se comunică, la cerere și în limba maternă. În acest sens petentul, nu a solicitat comunicarea răspunsului în limba maternă.*

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Colegiul CNCD reține că, petiția înregistrată cu nr.3572 din 05.05.2010, așa cum a fost formulată, reflectă nemulțumirea petentului față de Agenția Județeană pentru Prestări Sociale Covasna, cu privire la răspunsul comunicat acestuia în limba română și nu în limba maghiară(maternă), ignorând prevederile **Legii nr. 215/2006, art. 19** și a **Legii nr. 544/2001** privind informațiile de interes public.

6.2. Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul Director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se

vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

6.3. Reiterând că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis invocat de persoana care se consideră discriminată, Colegiul observă că un asemenea raport nu poate fi stabilit în prezenta speță. În cauză nu sunt prezentate indicii de natură a prezuma că un criteriu interzis stipulat de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată a constituit un obiter dictum în legatura cu neacordarea răspunsului solicitat de petent în limba română. O atare prezumție ar fi trebuit să permită cel puțin a se presupune că între un criteriu interzis și acțiunile părții reclamate ar exista un raport de cauzalitate ce ar determina un tratament mai puțin favorabil aplicabil unor situații comparabile.

Articolul 120 alin 1 și 2 din **Constituția României**, „În unitățile administrativ – teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere semnificativă se asigură folosirea limbii minorității naționale respective în scris și oral în relațiile cu autoritățile administrației publice locale și cu serviciile publice deconcentrate, în condițiile prevăzute de legea organică”. Legea prevede ca, răspunsurile cu caracter individual să se comunice, la cerere și în limba maternă, petentul nesolicitând reclamatei comunicarea punctului de vedere în limba maternă.

Din acest punct de vedere, nu se pot reține existența unor fapte de discriminare potrivit art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată.

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art. 2 alin. 1 Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată.

2. Clasarea dosarului

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

4. O copie a hotărârii se va transmite părților

B B , loc.

Agencia Județeană pentru Prestări Sociale Covasna, loc. Sf. Gheorghe, str. Grigore Bălan, nr. 14, etj. 2, Județul Covasna.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

CRISTIAN JURA – Membru

DEZIDERIU GERGELY – Membru

ISTVAN HALLER – Membru

SORINA CLAUDIA VLAȘ – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.